

ЛИЧНИ И ПРОФЕСИОНАЛНИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ЗА ИЗБОРНОГ ЧЛАНА ВИСОКОГ САВЕТА ТУЖИЛАШТВА – БОРИС МАЈЛАТ

I Лични подаци и основне информације

Рођен сам: . године у Суботици. Звање дипломираног правника стекао сам на **Правном факултету Универзитета у Новом Саду, са просечном оценом 9,21.**

Током студија развио сам посебно интересовање за кривично (како материјално, тако и процесно) право, што је одредило мој професионални пут и посвећеност раду у јавном тужилаштву. Већ тада сам у потпуности разумео значај јавнотужилачке функције као једног од најодговорнијих позива у правосудном систему.

II Професионални развој и искуство у правосуђу

Свој професионални пут започео сам 2011. године у **Основном јавном тужилаштву у Суботици**, као **приправник**. Ту сам стекао прва практична искуства у изради тужилачких аката, анализи доказа и поступању у кривичним предметима различите сложености. Рад у тој институцији омогућио ми је да разумем како се закон примењује у пракси и колико је важно да се свака одлука доноси савесно, стручно и у складу са законом.

Након положеног правосудног испита 2013. године, три и по године сам био полазник **Правосудне академије** (дана 28. јуна 2016. године положио завршни испит са просечном оценом 5), што је представљало драгоцену искуство за формирање професионалних вредности и етичких стандарда. Током тог периода имао сам прилику да сарађујем са судијама, јавним тужиоцима и стручњацима из различитих области који су ми пренели знање, али и свест о значају и одговорности коју носи јавна функција. У оквиру почетне обуке на Правосудној академији свој фокус сам усмерио и на стицање дубљег разумевања функционисања управе у правосудним институцијама – како се организују судски и тужилачки процеси, координишу активности различитих служби, и које механизме користе за ефикасно и правично поступање. Ово искуство ми је омогућило да увидим важност дисциплине, транспарентности и контроле у раду правосудних органа, као и начин на који се одлуке на свим нивоима доносе у складу са законом и стандардима професионалне етике.

Од 2017. године обављао сам функцију **заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Сенти**, где сам руководио преткривичним поступцима, водио истраге и заступао оптужне акте пред судом. Тај период био је изузетно важан у мом професионалном сазревању — суочио сам се са великим бројем предмета, различитим врстама изазова и потребом да се у свакој ситуацији поступа правично и одговорно.

Посебно сам био посвећен томе да се сваки случај реши правично, у складу са законом и у разумном року, али и са разумевањем људске стране правде, јер верујем да је суштина нашег позива не само у процесуирању, већ и у правичној процени.

III Рад у Врховном јавном тужилаштву и међународна сарадња

Године 2020. упућен сам на рад у Републичко (данас Врховно) јавно тужилаштво, где сам обављао послове саветника за међународну сарадњу. У том периоду био сам задужен за координацију и пружање међународне правне помоћи, као и за успостављање и одржавање сарадње са правосудним институцијама и полицијским органима других држава и међународним организацијама.

Рад у међународном контексту омогућио ми је да разумем ширу слику функционисања правосудних система и значај међународних стандарда у области владавине права. Учествовао сам у активностима са Агенцијом Европске уније (ЕУ) за правосудну сарадњу у кривичним стварима (Евроцаст), Саветом Европе, Канцеларијом Уједињеним нација за дроге и криминал, Организацијом за европску безбедност и сарадњу (ОЕБС), Канцеларијом за међународну помоћ, усавршавање и професионалну обуку у правосудју Министарства правде САД (ОПДАТ) и др., што је допринело мом разумевању важности институционалне независности и професионалне одговорности сваког јавног тужиоца.

IV Посебно јавно тужилаштво за високотехнолошки криминал

Рад у Посебном одељењу за борбу против високотехнолошког криминала (у даљем тексту: Посебном тужилаштву), започео сам најпре као заменик основног јавног тужиоца. У том периоду изабран сам и за заменика јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Шапцу. Током три и по године у Посебном тужилаштву радио сам на многобројним предметима који су укључивали кривична дела против полне слободе малолетних лица, те великом број комплексних предмета који су се односили на позивне центре на територији Републике Србије који су преварним радњама оштетили велики број страних држављана.

Од 1. априла 2024. године обављао сам функцију **Посебног јавног тужиоца и руководиоца Посебног тужилаштва за високотехнолошки криминал**, надлежног за целу територију Републике Србије. Ово тужилаштво има кључну улогу у борби против најсавременијих облика криминала – од сајбер превара и различитих видова злоупотреба личних података до прања новца и незаконитог коришћења криптовалута.

Као главни тужилац Посебног тужилаштва, настојао сам да рад тужилаштва организујем на начин који обезбеђује ефикасност, правну сигурност и уједначену праксу. Велику пажњу посветио сам професионалном развоју сарадника, примени савремених технологија и координацији са другим институцијама на домаћем и међународном плану, обезбеђујући висок ниво управљања и оперативне дисциплине унутар Посебног тужилаштва, кроз успостављање јасних процедура рада, редовну контролу процеса, ефективну подршку запосленима у обављању њихових задатака и доследну примену правила и стандарда који гарантују ефикасно функционисање.

Поносим се тиме што смо, уз сарадњу са Министарством правде, полицијом и међународним партнерима, успели да успоставимо функционалан систем поступања у области високотехнолошког криминала, који служи као пример добре праксе.

V Стручна усавршавања и међународни ангажмани

Током каријере учествовао сам у бројним домаћим и међународним обукама из области високотехнолошког криминала, дигиталне форензике и финансијских истрага. Као едукативни консултант Канцеларије Уједињених нација за дроге и криминал (UNODC), држао сам курсеве о прикупљању електронских доказа и истраживању илегалне трговине оружјем, намењене правосудним практичарима у региону.

Коаутор сам стандардних оперативних процедура за истраживање случајева трговине људима на националном и транснационалном нивоу, уз коришћење алата и техника међународне сарадње, и сарадник Савета Европе на пројектима који се баве безбедношћу новинара.

Поседујем више међународних сертификата, међу којима су сертификовани стручњак за спречавање прања новца (енг. Certified Anti-Money Laundering Specialist – CAMS) и сертификовани истражитељ превара (Certified Fraud Examiner – CFE). Завршио сам и низ специјализованих обука из области блокчејн технологије, анализа криптовалута и безбедности података.

Године 2023. завршио сам програм примењених студија безбедности на Џорџу С. Маршал (George C. Marshall) Центру за студије безбедности у Савезној Републици Немачкој, што је у великој мери допринело мом разумевању веза између правосуђа и безбедности у савременом друштву.

VI Улога тужилаштва у савременом друштву

Верујем да је јавно тужилаштво један од кључних стубова владавине права и основни гарант заштите јавног интереса и правне сигурности грађана. Његова снага почива на способности да делује самостално, непристрасно и одговорно, у складу са Уставом и законом, али и у интересу правде и правичности.

Свестан сам да јавно тужилаштво није само правна, већ и друштвена институција, чији се углед мери поверењем које грађани имају у његов рад. Зато се залажем за транспарентност, доследност и професионалну етику као вредности које морају бити темељ сваког јавнотужилачког поступања.

VII Етичко лидерство и интегритет у правосуђу

Сматрам да лични интегритет представља највећу снагу сваког јавног тужиоца. У свом раду увек настојим да поступама објективно, непристрасно и професионално, водећи се начелом законитости и правичности.

Као руководиоца Посебног тужилаштва, настојао сам да подстакнем етичку културу у којој је поштовање закона, колегијалност и стручно усавршавање основа свакодневног рада. Увек сам веровао да пример појединца ствара културу целе институције, те сам настојао да личним понашањем промовишем вредности попут одговорности, дисциплине и међусобног уважавања.

VIII Визија модернизације и јачања јавнотужилачког система Србије

Моја визија јавног тужилаштва је институција која истовремено поштује традицију и прихвата изазове савременог доба. Савремени облици криминала, нарочито високотехнолошког и финансијског, захтевају систем који ће бити спреман да одговори брзо, стручно и ефикасно, сарађујући како на домаћем тако и међународном плану.

Залажем се за даље **јачање капацитета тужилаштва**, увођење савремених информационих и аналитичких система, развој специјализованих тимова и стално стручно усавршавање запослених.

Верујем да је неопходно унапредити комуникацију са јавношћу и повећати ниво транспарентности, јер се само тако може изградити пуно поверење грађана у рад тужилаштва.

Мој циљ је тужилаштво које делује по највишим стандардима, ослоњено на знање, интегритет и јавни интерес.

IX Професионалне вредности и мотиви за кандидатуру

Кандидатуру за члана Високог савета тужилаштва доживљавам као прилику да стечено знање и искуство ставим у службу даљег развоја јавнотужилачке организације. Мој основни мотив је да допринесем **јачању самосталности и транспарентности тужилаштва**, као и подизању професионалних стандарда у раду.

Верујем да јавно тужилаштво мора бити институција која ужива поверење грађана, али и која је свесна своје одговорности према њима.

У раду Високог савета тужилаштва желим да се залажем за унапређење система вредновања, континуирано усавршавање тужилаца, као и развој етичких принципа који ће осигурати поштовање закона и очување интегритета професије.

X Завршна реч

Своју каријеру сам градио постепено, пролазећи све нивое тужилачке организације, почев од основног до специјализованог. То искуство ми је омогућило да систем разумем у потпуности: његове снаге, слабости и потребу за сталним унапређењем.

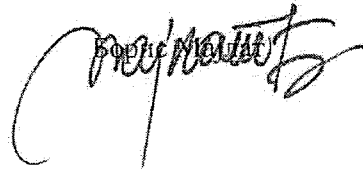
Мој циљ је да допринесем изградњи **јачег, самосталнијег и поузданијег јавног тужилаштва**, које ће својим радом штитити закон и достојанство сваког грађанина.

Верујем да је владавина права највиши идеал сваког правника и да је јавно тужилаштво један од њених најпоузданијих чувара.

Са дубоким поштовањем према професији и уверењем у важност институционалне независности, своју кандидатуру за Високи савет тужилаштва подносим као спремност да искуством, знањем и одговорношћу, допринесем систему који служи закону, правди и грађанима Републике Србије.

КАНДИДАТ ЗА ИЗБОРНОГ ЧЛАНА
ВИСОКОГ САВЕТА ТУЖИЛАШТВА

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ

Борислав Мijatovic

ПРОГРАМ РАДА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОРНОГ ЧЛАНА ВИСОКОГ САВЕТА ТУЖИЛАШТВА БОРИСА МАЈЛАТА

1. УВОД

Мој професионални пут, као и моја кандидатура за члана Високог савета тужилаштва (у даљем тексту: Савета), произилазе из дубоког уверења да јавно тужилаштво није административна структура државе, већ чувар владавине права и јавног интереса.

Кроз године рада, сведочио сам како појединачни поступци, храброст и доследност једног јавног тужиоца могу сачувати поверење јавности у правду. Зато сам уверен да снажно, стручно и самостално јавно тужилаштво представља темељ сваког друштва и демократског поретка.

Мој мотив за кандидатуру није лична аспирација, већ потреба да се чује глас оних јавних тужилаца који свакодневно раде у сложеним околностима, често под притисцима и без одговарајуће подршке. Желим да својим ангажманом у Високом савету тужилаштва допринесем стварању система у којем ће сваки јавни тужилац имати сигурност да ради без страха и без утицаја, а сваки грађанин уверење да правда није привилегија.

Верујем у институционалну снагу, али само онда када она почива на људском интегритету, стручности и професионалној одговорности. Савет мора бити мора бити институција која уједињује, штити и гради поверење у целокупно правосуђе.

Кандидовао сам се да бих, као човек из јавнотужилачке праксе, својим радом допринео да Савет заиста постане чувар самосталности и достојанства ове професије.

Моја визија је једноставна, али захтевна:

Тужилаштво мора бити самостално у раду, стручно у одлучивању, одговорно у јавном наступу и доследно у заштити Устава и закона.

2. МОЈА ВИЗИЈА УЛОГЕ ВИСОКОГ САВЕТА ТУЖИЛАШТВА

Високи савет тужилаштва, по Уставу и Закону о јавном тужилаштву, има кључну улогу у обезбеђивању самосталности јавног тужилаштва (чл. 156–162 Устава Републике Србије ("Сл. гласник РС", бр. 98/2006 и 115/2021)). Међутим, стварна вредност Савета не заснива се само у његовим надлежностима, већ у начину на који их спроводи.

Мој циљ је да Савет постане институција која активно брани интегритет професије, уместо да буде пасивни администратор кадровских и дисциплинских поступака. Савет мора имати

снажан стручни и морални ауторитет, заснован на транспарентности, једнаким стандардима и поштовању законитости.

Верујем у модел који Савет препознаје као институцију која штити и грађане и јавне тужиоце, јер једино самосталан јавни тужилац може бити гарант заштите јавног интереса.

Због тога ћу као члан Савета инсистирати на три приоритета:

1. Јачање институционалне самосталности тужилаштва;
2. Обезбеђивање равномерних услова рада и професионалне подршке; и
3. Изградњи јавног поверења у рад правосуђа.

Ове три тачке чине суштину мог програма и ослањају се на принципе дефинисане у Препоруци Савета Европе (2000)19, као и у Мишљењима Консултативног већа европских тужилаца (CCPE Opinions No. 7, 9 и 13), који препознају независност јавног тужилаштва као предуслов за владавину права и демократски поредак.

3. ПРОФЕСИОНАЛНИ ПУТ И ВРЕДНОСТИ РАДА

3.1. Мој професионални развој

Свој професионални пут започео сам као приправник у Основном јавном тужилаштву у Суботици, где сам први пут осетио тежину и одговорност коју носи јавнотужилачка функција. Од првог дана био сам свестан да се одлуке које тужилац доноси тичу људских судбина, угледа, части, слободе и поверења јавности. Тај осећај одговорности ме је пратио током целе моје каријере.

После положеног правосудног испита и завршене обуке на Правосудној академији, као заменик јавног тужиоца у Сенти радио сам на предметима различите сложености, од класичних кривичних дела до случајева који су захтевали продубљену истражну координацију.

С временом, мој професионални фокус се усмерио ка високотехнолошком и финансијском криминалу и међународној сарадњи. Рад у тим областима тражи стално усавршавање, разумевање дигиталних процеса и спремност на брзо прилагођавање новим облицима криминала. Управо у тим изазовима сам видео прилику да унапредим своје знање, али и да покажем како струка може бити корак испред друштвених промена.

Рад у Врховном јавном тужилаштву омогућио ми је увид у међународне стандарде и сарадњу са колегама из других земаља. Као саветник за међународну сарадњу, имао сам прилику да учествујем у изради и примени међудржавних споразума, у раду са институцијама попут Агенције Европске уније (ЕУ) за правосудну сарадњу у кривичним стварима (Евроцаст), Савета Европе, Канцеларије Уједињеним нација за дроге и

криминал, Организације за европску безбедност и сарадњу (ОЕБС), Канцеларије за међународну помоћ, усавршавање и професионалну обуку у правосуђу Министарства правде САД (ОПДАТ) и др., као и у заједничким оперативним активностима. Тај део каријере научио ме је да је интегритет једнак у свим правним системима и да се поштовање закона не може условљавати контекстом.

Донедавно сам, као Посебни јавни тужилац за високотехнолошки криминал, руководио институцијом чији је рад национално важан за заштиту дигиталне безбедности, података, финансијског система и интереса грађана Републике Србије. Руководећи тимом јавних тужилаца, сарадника и стручњака, настојао сам да сваки поступак буде пример професионалности и ефикасности.

Сматрам да тужилаштво мора бити симбол државе која штити грађане, а не пасивни механизам који реагује тек када се штета догоди. Мој рад у Посебном тужилаштву за високотехнолошки криминал усмерен је управо на координацију и развој свих расположивих националних капацитета за благовремено реаговање на све облике криминала који прете савременом друштву.

2.2. Професионалне вредности које ме воде

У сваком поступању руководим се вредностима које сматрам суштином правне државе:

- Законитост – ниједна одлука не сме бити условљена спољним утицајима или личним интересом. Закон је мерило сваког поступка;
- Непристрасност – сваки поступак, без обзира на тежину, друштвени статус страна или медијску пажњу, заслужује једнак приступ;
- Интегритет – јавни тужилац мора бити човек чије понашање улива поверење и унутар и изван институције;
- Јавни интерес – свако поступање мора служити грађанима, односно друштву као таквом, не појединцима;
- Транспарентност – у складу са међународно прихваћеним принципима и стандардима, сматрам да отвореност према јавности јача кредибилитет правосуђа.

Ове вредности нису формалне, већ прожимају све аспекте мог рада, почев од односа према колегама, до начина доношења одлука. Уверен сам да се достојанство професије гради поступцима, не речима.

2.3. Искуства која су ме обликовала

Кроз године рада упознао сам сву сложеност јавног тужилаштва: од ограничених ресурса и преоптерећености предметима, до ситуација када је притисак јавности изузетно снажан. Управо у таквим околностима јавни тужилац мора остати непоколебљив и усредсређен на Устав, закон и друге релевантне прописе, а не на очекивања.

Сусретао сам се са ситуацијама у којима је било потребно храбро заузети став и подржати колеге, али и са тренуцима када је било неопходно показати институционалну дисциплину. Увек сам веровао да колегијалност не значи солидарност у грешци, већ заједништво у одбрани принципа.

Мој рад у специјализованом јавном тужилаштву научио ме је да модерно правосуђе мора имати снажну техничку подршку и професионалну обуку. Нова времена траже нове методе рада, али и традиционалне вредности попут поштења, одговорности и савесности.

2.4. Поштовање професије и јавног тужилаштва

Бити јавни тужилац за мене значи чувати интегритет и професионалност, а истовремено служити закону и савести. Наш позив је истовремено привилегија и обавеза. Свестан сам да грађани у институцију јавног тужилаштва гледају као у последњу линију заштите свог достојанства и друштвене правде.

У свом раду увек сам настојао да поштовање закона не буде бирократска формула, већ жива пракса која брани правду. Сматрам да је поштовање професије немогуће без поштовања људи који је чине, а под тиме подразумевам сваког јавног тужиоца, сарадника, приправника, административног радника. Само у атмосфери узајамног уважавања могу се створити резултати који враћају углед институције.

2.5. Вредности које преносим у рад Високог савета тужилаштва

Све што сам научио у каријери пренећу у рад Савета:

- одговорност према колегама;
- доследност у заштити закона;
- свест о јавном интересу;
- спремност да се суочим са изазовима и притисцима; и
- чврсто уверење да се самосталност не подразумева, већ свакодневно брани.

Верујем да Савет мора бити место на којем се искуство из праксе претаче у системска решења.

Као члан Савета ангажоваћу се да глас сваког јавног тужиоца буде уважен, да се потреба свих појединачних јавних тужилаштава чује у одлукама које доноси ова институција, и да се систем гради на темељу правичности, а не привилегија.

3. САМОСТАЛНОСТ И ИНТЕГРИТЕТ ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА

3.1. Основни принцип – самосталност као институционални и лични интегритет

Самосталност јавног тужилаштва није само уставна категорија, она је заиста суштина владавине права. Уколико јавно тужилаштво изгуби своју самосталност, држава губи механизам заштите Устава и закона.

Устав Републике Србије јасно прописује да је тужилаштво самосталан државни орган који гони учиниоце кривичних дела и предузима мере за заштиту уставности и законитости. Међутим, пракса нас често подсећа да је самосталност много више од правне норме. Она је вредност коју свакодневно треба штитити.

Као јавни тужилац, научио сам да се интегритет брани сваком појединачном одлуком. У свом раду сам се више пута уверио да се границе самосталности не постављају Уставом и законом, већ храброшћу онога ко их примењује.

Ипак, храброст појединца није довољна ако институције не пруже системску подршку. Због тога је задатак Високог савета тужилаштва да створи оквир у којем је самосталност не само гарантована, већ и практично заштићена.

3.2. Моје схватање институционалне самосталности

Самосталност јавног тужилаштва подразумева не само непостојање спољног утицаја, већ и отпор према унутрашњим облицима притисака, било да долазе из јавнотужилачке хијерархије, медија или других грана власти.

Залагаћу се да Високи савет тужилаштва:

1. систематски прати све облике притисака на тужиоце;
2. благовремено и јавно реагује у случајевима угрожавања самосталности;
3. обезбеди заштиту сваком јавном тужиоцу који поступа у складу са Уставом и законом, без обзира на последице;
4. делује као гарант и чувар права на самосталност јавнотужилачке професије, а не само као орган који формално управља кадровима.

3.3. Конкретне мере за јачање самосталности

Као члан Савета, тежићу да се усвоје и спроведу следеће мере:

а. Јачање институције Повереника за самосталност

Повереник мора имати јасно дефинисане надлежности, ресурсе и подршку Савета у реаговању на сваки вид притиска. Сматрам да је потребно увести обавезу јавног објављивања годишњих извештаја Повереника, са анализом трендова и препорукама за системске мере заштите.

б. Реаговање на јавне притиске и дискредитацију тужилаца

Медијски напади и манипулације против појединих јавних тужилаца не смеју остати без институционалне заштите. Савет мора имати јасну политику комуникације са јавношћу и механизам за брзо реаговање.

в. Појачану транспарентност у кадровским одлукама

Свака одлука Савета мора бити образложена и јавно доступна, уз навођење критеријума који су довели до избора или напредовања. Само тако се може отклонити сумња у пристрасност или неједнак третман.

г. Примена стандарда Савета Европе и других међународних стандарда

Препорука (2000)19 Савета Европе и Мишљење бр. 9 ССРЕ-а из 2014. године предвиђају да државе чланице морају обезбедити да јавни тужиоци имају слободу да поступају у складу са законом, без мешања било које гране власти. Република Србија, као чланица Савета Европе и других релевантних међународних организација и тела, има обавезу да ове стандарде примењује у пракси.

3.4. Одговорност као део интегритета

Самосталност није неограничена слобода. Она подразумева и одговорност. Одговоран јавни тужилац је онај који не користи свој положај за личне интересе, већ за заштиту јавног добра.

Као члан Савета, водићу рачуна о унапређењу система у којем ће сваки јавни тужилац имати:

- јасне критеријуме вредновања рада;
- правну сигурност у поступању; и
- заштиту од неоснованих дисциплинских поступака.

Савет мора обезбедити баланс између заштите самосталности и механизма одговорности. Једнако је опасно и када јавни тужилац трпи притиске, али и када Савет пасивно толерише злоупотребу положаја.

3.5. Улога Високог савета тужилаштва у очувању интегритета

Мој став је да Савет мора деловати проактивно, пре него реактивно. Не сме да се чека да притисци ескалирају, већ је потребно деловати превентивно, кроз:

- рано препознавање ризика;
- подршку руководиоцима тужилаштва у организационим питањима;
- едукацију о етичким изазовима; и
- развој интерних комуникационих канала за пријаву утицаја.

Савет мора бити гарант да сваки јавни тужилац, без обзира на место рада или сложеност предмета, може поступати у складу са својом савешћу и законом.

3.7. Лични став и одговорност

Током каријере више пута сам имао прилику да видим како једна одлука може бити тест за целу институцију. Некада је довољно да један тужилац поступи исправно да би вратио поверење у систем. Зато верујем да се институционална самосталност не гради само прописима, већ људима који су спремни да их бране. Моја дужност као члана Савета биће да чувам то поверење: одлукама које су законите, транспарентне и праведне.

4. ЕФИКАСНОСТ, УЈЕДНАЧЕНОСТ ПРАКСЕ И ПОЛОЖАЈ ТУЖИЛАЦА

4.1. Ефикасност као предуслов поверења

Ефикасност јавног тужилаштва није само питање организације посла, но и питање поверења јавности у правду. Грађани очекују да се о њиховим предметима одлучује благовремено, стручно и непристрасно.

Као јавни тужилац, свестан сам да је сваки застој у раду једнак губитку поверења у систем. Ефикасност мора бити заснована на три стуба: стручности, организацији и технолошкој подршци. Зато је мој приоритет да се у оквиру Високог савета тужилаштва развије стратегија која ће обезбедити да сваки јавни тужилац има реалне услове за рад, адекватан број сарадника и техничку опрему која прати савремене захтеве. Уверен сам да ефикасност не значи брзину по сваку цену, већ рационално коришћење свих расположивих ресурса и благовремено поступање у складу са Уставом и законом.

4.2. Уједначеност тужилачке праксе

Један од највећих изазова у нашем систему је одсуство потпуно уједначене праксе у поступању јавних тужилаштава. Разлике у тумачењу закона и различита пракса у сличним предметима доводе до неуједначене заштите грађана и угрожавања правне сигурности.

Као члан Савета, залагаћу се за:

1. Редовне координационе састанке са Врховним јавним тужилашством, како би се усагласиле смернице и пракса у погледу примене законских одредби;
2. Јачање улоге Правосудне академије у континуираној едукацији тужилаца, нарочито у областима нових закона, финансијских и технолошких кривичних дела;
3. Даље праћење примене Препорука Савета Европе – Европске комисије за ефикасност правосуђа (СЕРЕЈ) (2021) и Консултативног савета европских тужилаца ССРЕ-а бр. 9 (2014), који истичу да уједначеност праксе представља кључни елемент заштите владавине права.

4.3. Дигитализација као инструмент ефикасности

Савремено тужилаштво не може функционисати без дигиталних алата. Електронско управљање предметима, јединствене базе података и аналитичке платформе нису раскош, већ нужност.

Зато ћу се старати о:

- увођењу јединственог информационог система за сва јавна тужилаштва, са јасно дефинисаним нивоима приступа и безбедносним протоколима;
- дигиталном архиву предмета и документације;
- систему за аутоматско извештавање о статистици и показатељима рада; и
- примени вештачке интелигенције у аналитичкој обради података, уз пуно поштовање стандарда приватности и етичких норми.

Ова решења су у складу са СЕРЕЈ Смерница о дигиталном правосуђу (2021), које подстичу земље чланице Савета Европе да унапреде дигиталне процесе у правосуђу ради повећања ефикасности, транспарентности и доступности правде. Дигитализација такође омогућава бољу сарадњу међу тужилаштвима, бржу комуникацију са судовима и транспарентније извештавање јавности.

4.4. Реално оптерећење и расподела предмета

Један од кључних проблема система представља неравномерно оптерећење јавних тужилаца, које директно утиче на квалитет рада.

Постоје јавна тужилаштва која раде под изузетним притиском броја предмета, док друга имају мањи обим посла. Ова диспропорција није само организациони, већ и етички проблем, јер доводи до неједнаких услова рада и различитог степена ефикасности.

Имајући у виду наведено, настојаћу да се:

- успостави стандардизован систем мерења оптерећења, по узору на modele које примењују СЕРЕЈ и Европска мрежа тужилаца;
- редовно ажурирају ти подаци, те да се примењују у одлукама о распореду, прерасподели и запошљавању; и
- транспарентно извештава јавност о стању у тужилаштвима, уз јасно приказане статистичке показатеље.

Само када имамо објективну слику, можемо говорити о праведном и ефикасном систему.

4.5. Материјални и професионални положај јавних тужилаца

Ниједан систем не може бити ефикасан ако људи који га носе немају достојанствен положај.

Положај јавних тужилаца у Републици Србији мора бити усклађен са европским

стандардима који ће бити поштовани, и који предвиђају адекватну зараду, сигурне услове рада и заштиту од притисака.

Сматрам да Савет треба да има активну улогу у заступању интереса јавних тужилаца пред другим државним органима, укључујући и предлагање измена буџетске политике.

Посебно је важно обезбедити:

- финансијску стабилност институције, која омогућава самосталност у раду;
- услове безбедности у раду јавних тужилаца и особља у јавним тужилаштвима;
- равномерно финансирање јавних тужилаштава у свим регионима; и
- систем радног ангажовања који ће подстицати квалитетан рад и мотивисати младе кадрове да раде у јавном тужилаштву.

Руководићу се Препоруком 2000(19) Савета министара државама чланицама о улози јавног тужилаштва у кривичноправном систему од 06. 10. 2000. године, која указује да државе треба да предузму ефикасне мере којима се гарантује да јавни тужиоци могу извршавати своје службене дужности и обавезе у одговарајућим правним и организационим условима, као и да јавни тужиоци имају одговарајуће услове службе као што су плата, сталност запослења и пензија, примерено значају њихове улоге и одговарајућу старосну границу за пензионисање, који су одређени законом.

Поред тога, исте механизме би користио да укажем на чињеницу да су тужилачке зараде у Републици Србији међу најнижима у Европи, као и да се неизмиривањем обавеза из члана 78 став 2 Закона о јавном тужилаштву додатно и грубо нарушава материјални положај носилаца јавнотужилачке функције, који су годинама радили несразмерно више у односу на пројектоване и потребне људске капацитете тужилаштава. Буџетска комисија Савета мора јасно да предочи Министарству финансија да истичу рокови застарелости потраживања и да ће се неодговорност државе рефлектовати масовним тужбама и следственим блокирањем средстава Савета, што сматрам даљим притиском на рад јавнотужилачке организације путем законског решења којим је Савету дата само делимична финансијска самосталност.

Уколико је Савет гарант самосталности, која подразумева и материјални аспект, дужност је Савета да реши ово питање.

4.6. Обезбеђивање професионалне подршке

Ефикасност није могућа без квалитетне подршке. Зато ћу инсистирати на развоју стручних служби у јавним тужилаштвима, које ће пружати правну, техничку и аналитичку помоћ тужиоцима. Савремени тужилац мора имати приступ специјализованим знањима из области финансија, технологије, медијације, психолошке процене сведока и сл.

У том смислу, потребно је унапредити сарадњу са Правосудном академијом, али и са академском заједницом и професионалним удружењима, како би се створила мрежа стручне подршке.

4.7. Мој лични приступ ефикасности

Током каријере сам разумео да се ефикасност не мери само бројем решених предмета, већ квалитетом поступања. У сваком предмету тежим томе да одлука буде правична, заснована на доказима и донета у разумном року. Тај принцип намеравам да пренесем и у рад Савета. Свака одлука мора бити правовремена, образложена и проверљива.

Ефикасност почиње личном одговорношћу, а завршава се институционалном дисциплином. Савет мора да буде пример управо те дисциплине.

5. ПОВЕРЕЊЕ ЈАВНОСТИ, КАДРОВСКА ПОЛИТИКА И СИСТЕМ ОБРАЗОВАЊА

5.1. Поверење јавности као темељ институционалног легитимитета

Ниједна институција, па ни јавно тужилаштво, не може имати стварну снагу ако не ужива поверење јавности. Поверење се добија доследношћу, транспарентношћу и храброшћу да се делује у складу са законом чак и када је то непопуларно.

Јавност с правом очекује да јавни тужилац поступа као чувар закона, а не као извршилац политичке воље. Због тога је обавеза Високог савета тужилаштва да активно ради на јачању угледа институције, и то не само декларативно, већ системски.

Као члан Савета, стараћу се за:

- редовно јавно представљање извештаја о раду јавног тужилаштва;
- доступност статистичких и аналитичких података о резултатима рада;
- јавне састанке Савета у питањима од општег интереса; и
- и развој комуникационе стратегије усмерене ка објективном информисању грађана.

5.2. Отвореност према грађанима и јавности

Моје искуство показује да се неразумевање улоге тужилаштва често јавља зато што грађани немају довољно увида у његов рад. Потребно је приближити институцију јавности, објашњавати њену улогу и појашњавати грађанима да тужилаштво није орган само репресије, већ превасходно заштите.

Покретање програма као што су „Дани отворених врата“ „Јавнотужилачки дани“ и сл., едукативне радионице у школама и сарадња са медијима кроз програме јавног интереса, може допринети бољем разумевању рада јавног тужилаштва и подићи ниво правне културе

у друштву. Савет би требало да развије и једноставан онлајн систем комуникације са грађанима, где би се, без нарушавања поверљивости предмета, омогућио приступ општим подацима и смерницама у вези са надлежностима јавног тужилаштва.

5.3. Кадровска политика заснована на стручности и интегритету

Снага јавног тужилаштва лежи у људима који га чине. Дobar систем није онај који има највише прописа, већ онај који има најбоље људе који постојеће прописе примењују.

Стога ћу се ангажовати да кадровска политика Савета почива на следећим принципима:

1. Јасни и мерљиви критеријуми за избор и напредовање, тако да сваки поступак мора бити транспарентан, образложен и јавности доступан;
2. Интервју и вредновање интегритета као обавезан део сваког избора. Техничко знање је неопходно, али без личног интегритета нема поверења у институцију;
3. Континуирана обука и стручно усавршавање, не само као обавеза, већ као трајни професионални стандард;
4. Посебна подршка младим кадровима, кроз менторске програме и професионално саветовање; и
5. Промовисање родне равноправности и равномерне регионалне заступљености.

5.4. Подстицање професионалног развоја младих тужилаца

Једна од мојих највећих брига јесте положај младих јавних тужилаца. Уласком у систем, они често наилазе на преоптерећеност, недовољно јасне смернице и ограничену могућност професионалног напредовања. Желим да Високи савет тужилаштва постане институција која не само управља, већ и развија кадрове.

Предложићу да Савет, у сарадњи са Правосудном академијом, формира Национални програм менторства, где би искусни јавни тужиоци пружали подршку запосленима у првим годинама рада.

Такав модел, већ испробан у више држава чланица ЕУ, показао се као најефикаснији начин за очување професионалних стандарда и пренос институционалне културе.

5.5. Систем образовања и континуиране едукације

Савремени тужилац мора да прати промене у друштву, технологији и праву.

Борићу се за увођење обавезних програма континуиране едукације, у складу са потребама праксе и новим облицима криминала.

Ти програми треба да обухвате:

- финансијску форензику;
- вештачку интелигенцију и дигиталне доказе;
- вештине комуникације и јавног наступа;
- управљање предметима и организацију рада; и
- као и модуле о етичким изазовима у свакодневном раду.

Подржаћу ближу сарадњу са Европском мрежом правосудних тренинг центара (EJTN) и Правосудном академијом Србије, како би се обезбедила усаглашеност програма са европским стандардима и креирао систем који обезбеђује континуитет и квалитет.

5.6. Промоција вредности и угледа професије

Тужилаштво мора бити симбол законитости, истине и државности. То подразумева да се јавни наступи представника институције морају заснивати на достојности, стручности и одмерености.

Предложићу да Савет у сарадњи са Врховним јавним тужилаштвом изради Етичку повељу јавног наступа, која би дефинисала стандарде комуникације са медијима, начин представљања институције и принципе транспарентности, будући да само институција која поштује себе може очекивати поштовање јавности.

5.7. Лични став – поверење се не добија, већ заслужује

Из личног искуства знам да поверење није питање позиције, већ поступака.

Грађани верују јавном тужиоцу који је доследан, који не попушта пред притисцима и који своје одлуке уме да образложи. Тако сам увек настојао да поступам, и тако ћу поступати и као члан Високог савета тужилаштва. Свака неправедна одлука руши углед целог система, а свака праведна га учвршћује. Због тога ћу настојати да Савет делује као пример институционалне доследности и јавне одговорности.

6. ЕТИЧКО ЛИДЕРСТВО И ИНСТИТУЦИОНАЛНА КУЛТУРА

6.1. Лидерство као пример, не положај

Моје разумевање лидерства у правосудју темељи се на уверењу да се ауторитет не намеће, већ стиче поступцима. Етичко лидерство подразумева личну доследност, поштовање професије, спремност на самокритику и храброст да се бране принципи, чак и онда када је лакше ћутати.

Високи савет тужилаштва мора бити пример тог лидерства. Његови чланови не смеју бити само управљачи система, већ његови највиши морални узор. У том смислу, сваки члан Савета треба да својим деловањем потврди поштовање основних вредности: самосталности, непристрасности, одговорности и интегритета. Јавност има право да очекује да они који надзиру професију буду и сами узор професионалности.

6.2. Етички стандарди у раду Савета

Залагаћу се да Високи савет тужилаштва редовно ажурира Кодекс етичког понашања чланова Савета, којим би се прецизно уредиле обавезе у погледу:

- избегавања сукоба интереса;
- ограничења у комуникацији са странкама и медијима;
- транспарентности у гласању и доношењу одлука;
- поштовања поверљивости и заштите личних података; и
- забране било каквог дискриминаторног поступања.

Такви кодекси већ постоје у више европских земаља и представљају стандард према Мишљењу бр. 16 ССРЕ-а (2021), у којем се истиче да „етичка правила морају важити не само за тужиоце, већ и за органе који управљају тужилаштвом“.

Етичко понашање унутар Савета директно утиче на кредибилитет његових одлука.

Сматрам да би записници, гласања и образложења одлука требало да буду доступни јавности, изузев у деловима који се односе на поверљиве податке или личне информације.

6.3. Култура узајамног поштовања и унутрашње сарадње

Желим да у Савету неговање културе дијалога опстане као правило, а не изузетак, будући да добра институција није она у којој сви мисле исто, већ она у којој различита мишљења воде ка бољим одлукама. Свако мишљење заслужује да буде саслушано, јер различитост приступа води до уравнотежених одлука. Уверен сам да је унутрашње поверење предуслов јавног поверења. Зато ћу настојати да Савет буде место конструктивне сарадње, без подела на „линије“, „групе“ или „утицаје“.

6.4. Унапређење дисциплинске праксе и интегритета

Систем дисциплинске одговорности не сме бити средство притиска, већ механизам очувања професионалних стандарда. Стога, као члан Савета, инсистираћу да дисциплински поступци буду:

- потпуно независни од спољних утицаја;
- засновани на једнаким критеријумима; и
- да свака одлука буде образложена и доступна јавности у мери која не угрожава приватност страна.

Такође, предложићу да Савет развије анонимни систем пријављивања етичких повреда, који ће омогућити да се евентуалне неправилности, пријаве без страха од одмазде. То је пракса која постоји у већини правосудних савета држава чланица ЕУ и препоручена је у Мишљењу ССРЕ бр. 13 (2018) као модел јачања интегритета у правосудју с обзиром на то

да интегритет није само лична особина, већ заједничка одговорност свих који учествују у систему правде.

6.5. Превенција сукоба интереса

Један од темеља поверења у институције јесте уверење јавности да се одлуке доносе искључиво у складу са законом и савешћу. Према томе, сматрам да је потребно увести обавезу пријављивања имовине и интереса за чланове Савета, као и забрану обављања других функција или послова који могу довести до сукоба интереса. Тиме би се ојачала самосталност чланова Савета и обезбедила потпуна транспарентност у њиховом раду.

6.6. Унутрашња транспарентност и комуникација

Често се дешава да се одлуке у институцијама доносе без довољне комуникације са онима које се тих одлука непосредно тичу. Желим да Савет промовише праксу отворене унутрашње комуникације: редовне консултације са главним и јавним тужиоцима, како би се осигурало да све одлуке имају утемељење у реалним потребама праксе, укључујући и отварање тематских јавних расправа, директне сусрете Савета са представницима тужилаштва и редовне билтене са објашњењима усвојених одлука. Чврсто верујем да институција која комуницира јесте институција је која гради поверење.

6.7. Лични пример као најбоља етичка порука

Сматрам да је лични пример најснажнија порука коју тужилац и члан Савета могу послати колегама и јавности. Током каријере сам се увек руководио принципом да ниједна функција није изнад закона, нити изнад достојанства професије. Као члан Савета, понашаћу се са поштовањем према институцији, колегама и грађанима. Етичко лидерство није питање стила, већ карактера. Институција која почива на интегритету својих људи не мора да се брани, јер се она сама доказује свакодневним радом.

7. ЕВРОПСКЕ ИНТЕГРАЦИЈЕ, ДИГИТАЛНА ТРАНСФОРМАЦИЈА И СИСТЕМ ОДГОВОРНОСТИ

7.1. Јавна тужилаштва у процесу европских интеграција

Република Србија је у процесу европских интеграција преузела обавезу да у потпуности усклади свој правосудни систем са стандардима Европске уније.

Тужилаштво у том процесу има двоструку улогу: као гарант владавине права и као активни учесник у реформама које воде ка унапређењу правде.

Као члан Високог савета тужилаштва, водићу рачуна о томе да Савет унапреди свој положај институционалног партнера у процесу европских интеграција. То подразумева:

- наставак активног учешћа у изради националних стратегија и акционих планова, преваходно у оквиру Поглавља 23 и 24, али и др.;

- праћење и примењивање препорука из извештаја Европске комисије;
- директну комуникацију са мрежама тужилаца у ЕУ, попут Агенције Европске уније (ЕУ) за правосудну сарадњу у кривичним стварима (Евроџаст) и Европске мреже јавних тужилаца (EJTN),
- континуирано усклађивање етичких и професионалних стандарда са документима стручних тела Савета Европе (CCPE, CEPEJ, GRECO).

Савет мора бити активно укључен у процесе праћења напретка, као институција која објективно извештава о стању самосталности, ефикасности и интегритета тужилаштва. Тако се изграђује међународни кредибилитет и поверење партнера да Република Србија има стабилан и одговоран правосудни систем.

7.2. Међународна сарадња и размена знања

Током своје каријере имао сам прилику да сарађујем са институцијама попут Евроџаста, Савета Европе, Канцеларије Уједињених нација за дроге и криминал, Организације за европску безбедност и сарадњу (ОЕБС), Канцеларије за међународну помоћ, усавршавање и професионалну обуку у правосуђу Министарства правде САД (ОПДАТ) и др., што ми је омогућило да из прве руке упознам европске стандарде рада јавних тужилаштва. Та искуства желим да пренесем у рад Високог савета тужилаштва.

Имајући у виду да Савет који сарађује на међународном нивоу показује зрелост и спремност да учи, тежићу да се:

- развију међународне стратегије Савета, која ће дефинисати области и partnere за сарадњу;
- организују студијске посете и обуке за јавне тужиоце и чланове Савета;
- размене добре праксе са правосудним саветима држава чланица ЕУ; и
- учествује у мултилатералним радним групама које се баве етичким стандардима и дигиталним изазовима у правосуђу.

7.3. Дигитална трансформација правосуђа

Тужилаштво мора бити део дигиталног доба. Дигитална трансформација није само технички процес, него је суштинска промена начина рада, управљања предметима и комуникације са грађанима. С тим у вези, као члан Савета, борићу се за:

- развој јединственог дигиталног екосистема правосуђа, који ће повезати јавна тужилаштва, судове и полицију у сигуран и ефикасан систем размене података;
- увођење електронских предмета, који ће омогућити праћење сваког корака у поступку, чиме се смањује могућност грешке или злоупотребе;
- аутоматизацију статистике и креирање аналитичких алата који ће Савету омогућити увид у реално стање у свим јавним тужилаштвима; и
- дигиталну доступност одлука, што је предуслов транспарентности.

7.4. Безбедност података и дигитални интегритет

Развој дигиталних система мора бити праћен строгим стандардима заштите података.

Као јавни тужилац који се годинама бави високотехнолошким криминалом, добро разумем ризике који настају када се технолошка средства користе без довољно јасних безбедносних оквира. Предложићу да Савет, у сарадњи са Канцеларијом за информациону безбедност и Канцеларијом Савета за националну безбедност и заштиту тајних података, изради Протокол о дигиталној безбедности правосудних података, који ће дефинисати стандарде шифровања, контроле приступа и евиденције употребе података, чиме ће се обезбедити да дигитална трансформација не наруши, већ ојача самосталност и поверење у рад институција.

7.5. Систем институционалне одговорности

Институција која има власт мора имати и одговорност. Високи савет тужилаштва није изнад система, већ је управо део система и мора одговарати јавности за свој рад. С обзиром на наведено, стараћу се о успостављању јасног система институционалне одговорности, који обухвата:

1. Редовне јавне извештаје Савета, са конкретним показатељима рада;
2. Годишње јавне расправе у којима ће се анализирати резултати рада и планови за наредни период;
3. Механизам интерне контроле, који ће надгледати поступке избора, дисциплинске поступке и доношење кадровских одлука; и
4. Јавни регистар одлука Савета, доступан свим тужиоцима и грађанима.

Само отворен Савет може имати морални ауторитет у систему који надзире.

Овај приступ је у складу са европским искуствима које инсистирају на транспарентности као кључном елементу институционалне одговорности.

7.6. Савет као покретач унапређења правде

Верујем да Савет мора бити покретач промена, што је био и досада, но сматрам да постоји и простор за значајна побољшања. Његова улога је не само да штити институцију, већ и да је развија. То подразумева иницијативе за измене прописа, сарадњу са законодавном и извршном влашћу у области буџета, као и активно учешће у креирању стратегија за развој правосуђа. Савет који има визију и иницијативу може постати носилац модернизације правосуђа, што је предуслов европског пута Србије.

7.7. Лични став – између традиције и иновације

Верујем да се правосуђе може модернизовати без губитка традиционалних вредности.

Дигитална ера намеће нове изазове, али и пружа алате да будемо ефикаснији,

транспарентнији и правичнији. Снага једног система није у брзини којом прихвата технологију, већ у мудрости којом је примењује.

Као јавни тужилац, а сада и кандидат за члана Савета, мој циљ није да заменим људску одговорност алгоритмима, већ да технологија постане савезник правде, а не њен господар. Зато ћу заиста тежити равнотежи између иновације и етике, јер само систем који остаје веран својим вредностима може бити заиста модеран.

8. МОЈА ВИЗИЈА ВИСОКОГ САВЕТА ТУЖИЛАШТВА И ЗАВРШНА РЕЧ

8.1. Савет као гарант самосталности и професионалности

Моја визија Високог савета тужилаштва је визија институције која делује као стуб правосудног система, гарант самосталности јавног тужилаштва и заштитник професионалног достојанства сваког тужиоца.

Савет мора бити више од административног органа. Он мора бити чувар вредности, партнер правде и морални ослонац институције која штити интерес грађана и државе.

8.2. Моја лична мисија као члана Савета

Ако будем изабран за члана Високог савета тужилаштва, моја мисија биће усмерена на шест основних циљева:

1. Јачање самосталности јавног тужилаштва, као најважнијег предуслова владавине права и поштовања закона;
2. Побољшање материјалног положаја јавних тужилаца, као једног од значајних услова за достојно обављање јавнотужилачке функције;
3. Професионализацију и равноправност свих тужилаца, кроз транспарентне и мерљиве критеријуме за избор, вредновање и напредовање;
4. Етичко лидерство и интегритет у раду Савета, као пример свим органима правосуђа;
5. Ефикасност и дигитална модернизација система, како би грађани имали бржу, прецизнију и транспарентнију правду; и
6. Изградњу јавног поверења кроз отвореност, одговорност и уважавање сваког тужиоца и грађанина.

Ови циљеви нису само институционални, већ дубоко лични. Они произилазе из мог професионалног искуства, али и из уверења да је правда највиша форма јавне службе.

8.3. Јавно тужилаштво као чувар друштвеног поверења

Јавно тужилаштво у савременом друштву мора бити више од правне институције. Грађани у њему траже сигурност, једнакост и заштиту. Зато верујем да је наша обавеза, као

тужилаца и чланова Савета, да не дозволимо да се институција претвори у формалност, нити да се професија сведе на процедуру.

Моја визија јавног тужилаштва је визија активне, савесне и друштвено одговорне институције, која је блиска грађанима, али непоколебљива у поштовању закона, јер само такво јавно тужилаштво служи држави, као правној и моралној заједници каква наша земља жели и тежи да буде.

8.4. Улога Савета у заштити младих и будућих генерација јавних тужилаца

Верујем да свака генерација има дужност према следећој. Млади јавни тужиоци који данас улазе у систем треба да осете да припадају професији која их штити, усмерава и вреднује. Савет мора бити институција која пружа подршку, а не страх.

Зато ћу инсистирати да се у Савету створе трајни механизми менторства, подршке и професионалне сигурности, како би нове генерације јавних тужилаца могле да граде своје каријере у атмосфери поштовања и стабилности и тиме чувале континуитет професије и обезбедиле будућност правосуђа.

8.5. Моје схватање одговорности

Одговорност је темељ сваке власти, па и оне унутар правосуђа. Као члан Савета, бићу одговоран не само институционално, већ и лично, како према колегама, тако и према прописима и сопственој савести.

Свака одлука коју будем донео биће резултат промишљања, а не компромиса, а увек у складу са законом и етичким принципима јавнотужилачке службе.

8.6. Савет као чувар стабилности правосудног система

Савет мора бити институција која обезбеђује стабилност правосуђа, нарочито у временима друштвених и политичких турбуленција.

Та стабилност се не постиже статичношћу, већ доследношћу. Савет мора бити чврст у принципима, али отворен за дијалог, а истовремено, одлучан у заштити закона и флексибилан у разумевању реалности. Улога Савета није само да реагује, већ да предвиђа, упозорава и гради механизме отпорности институције на кризе, и тако постане гарант трајности система, независно од промене власти или тренутних политичких околности.

8.7. Лични осврт – правда као животни позив

Кроз скоро деценију и по у тужилаштву, сваку одлуку сам доживљавао као личну одговорност.

Верујем да правда није апстрактан појам, већ збир људских поступака, савесности и храбрости.

Желим да својим знањем, искуством и посвећеношћу допринесем томе да Високи савет тужилаштва постане истински чувар закона, институција која улива сигурност грађанима и понос јавним тужиоцима.

8.8. На крају

Моја кандидатура није израз личне амбиције, већ професионалне обавезе према систему којем припадам.

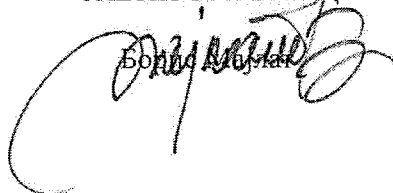
Савет мора бити институција која не служи интересима појединаца, већ закону и држави; институција која не ћути када је правда угрожена, већ делује смирено, одмерено и храбро.

Као члан Високог савета тужилаштва, поступаћу у складу са својом савешћу и са Уставом и законом, водећи се уверењем да правду не брани функција, већ човек.

Моја мисија биће да се сваки јавни тужилац у Републици Србији осећа сигурно у својој професији, а сваки грађанин сигурно у правди коју та професија штити.

КАНДИДАТ ЗА ИЗБОРНОГ ЧЛАНА
ВИСОКОГ САВЕТА ТУЖИЛАШТВА

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ

Handwritten signature of Borislav Peković, the Public Prosecutor, written in black ink over a circular official stamp.